

עמ"ת (באר-שבע) 39678-03-13 - מדינת ישראל נ' יעקב דני ביטון

עמ"ת (באר-שבע) 39678-03-13 - מדינת ישראל נ' יעקב דני ביטון מחוזי באר-שבע

עמ"ת (באר-שבע) 39678-03-13

מדינת ישראל

על ידי ב"כ עו"ד הדס זהר ועו"ד עתאמנה סעיד

נגד

יעקב דני ביטון (עציר)

על ידי ב"כ עו"ד עינת אלמלם ועו"ד רויטל בן שבת

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[21.03.2013]

כב' הנשיא יוסף אלון

החלטה

1. המשיב ושתי חברות שבניהולו עומדים לדין בבית משפט השלום באשדוד.

בכתב האישום (שהוגש ביום 21.2.13) שבעה אישומים ובהן מיוחסות למשיב מאות עבירות לפי סעיפים 117 (ב) (5), 117 (ב) (6), 117 ב (2) (3) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1975 (חוק מע"מ) וסעיפים 220 (4) ו- 220 (5) לפקודת מס הכנסה ("הפקודה").

בתמצית - נטען בכתב האישום כי במהלך השנים 2011-2012, במסגרת פעילותו וניהולו את שתי החברות (נאשמות 2 ו- 3) פעל המשיב באופן שיטתי ואינטנסיבי לביצוע תוכנית מירמה וגזילה של קופת המס הציבורית באופן בו כלל המשיב בספרי הנה"ח של שתי החברות חשבוניות מס פיקטיביות בסכום המצטבר כדי 597,000,000 ₪ (חמש מאות תשעים ושבעה מיליון ₪) - כאשר המע"מ הבדוי שנרשם בגינם הסתכם ב- 84,049,458 ₪ - אותו ניכו שתי החברות (באמצעות המשיב) בדוחותיהם התקופתיים.

בנוסף, הוציאו שתי החברות, באמצעות המשיב, חשבוניות פיקטיביות לאחרים בסכום מצטבר של 240,614,808 ₪. עפ"י הנטען, החשבוניות וניכוי סכומי המע"מ הנ"ל נעשו על ידי החברות באמצעות המשיב, ובפיקציה מוחלטת - מבלי ששיקפו עסקאות כלשהן.

לאמור - הסכום המצטבר של מעשי המירמה, הכזב וגזילת קופת הציבור המיוחס למשיב בכתב האישום מסתכם בלמעלה מ- 837,000,000 (שמונה מאות שלושים ושבעה מיליון ₪).

במקביל להגשת כתב האישום ביקשה המדינה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים.

בדיון הראשון בבקשה הסכימו ב"כ המשיב כי חומר החקירה עולה כדי ראיות לכאורה וכי קמה עילת מעצר. ביהמ"ש קמא הורה על עריכת תסקיר מעצר.

בישיבת 18.3.2013 - לאחר שהובא בפניו התסקיר החליט ביהמ"ש קמא (כב' השופטת נ.שמואלי מאייר) לקבל את המלצת התסקיר ולשחרר את המשיב לחלופת מעצר בדמות מעצר בית בביתו שבדימונה, באיזוק אלקטרוני, ובפיקוחם (לסירוגין) של אשת המשיב, אחיו ושניים מחבריו.

בנוסף, נקבעה הפקדת ערובה בסכום של 200,000 ₪ (מאתיים אלף ₪), ערבות עצמית, (של המשיב) בסך 500,000 ₪ וערבויות עצמיות של 200,000 ₪ שייחתמו על ידי כל אחד מארבעת המפקחים הנ"ל.

כמו כן - נאסר על המשיב שימוש במחשב ובאמצעי תקשורת.

2. בפני ערר שהגישה המדינה על החלטת השחרור בערובה.

לטענת העוררת, נוכח ההיקף הכמעט דמיוני של סכומי המירמה, הכזב והגזילה הנטענים - והמוכחים לכאורה (למעלה משמונה מאות מיליון ₪) - לא תיסכון למשיב חלופת מעצר.

זאת הן בשל המסוכנות הרבה הנודעת ממנו להמשך מעשי המירמה והכזב והן בשל החשש הבלתי נמנע מפי הימלטותו מאימת הדין - נוכח הענישה המחמירה הצפויה לו - אם יורשע בדינו.

3. לאחר בחינת הדברים וטענות הצדדים - בכתב ובעל פה (בהליכי ערר זה ובהליכי ביהמ"ש קמא) מסקנתי הינה כי ערר זה בדין יסודו.

המשיב, כאמור לעיל, אינו חולק כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת כל המיוחס לו בכתב האישום.

עיון בכתב האישום על כל פרקיו ואישומיו חושף התנהלות שיטתית ואינטנסיבית לאורך שנתיים תמימות (2011-2012) במהלכן המשיב זייף, רימה וכיזב בספרי שתי החברות בסכום הבלתי נתפס העולה על שמונה מאות מיליון ₪.

הזיוף והמירמה היו בספרי החברות ובמאות רבות של חשבוניות פיקטיביות שלא הייתה מאחוריהם עסקה כלשהי.

סכום המע"מ הפיקטיבי והכוזב שניכו שתי החברות, באמצעות המשיב, מהחשבוניות הנ"ל עולה על 84,000,000 ₪.

4. זאת ועוד.

מסכת המירמה והכזב והגזילה הנטענת בכתב האישום והמוכחת לכאורה, נטוותה, אורגנה ובוצעה על ידי המשיב (משך השנתיים 2011-2012) שעה שתלוי ועומד ומתנהל כנגדו כתב אישום בעבירות זהות לפי חוק מע"מ (בת.פ. 4651-11-01 בב"מ"ש השלום בתל אביב).

אכן, לא הובאו בפני ביהמ"ש קמא הראיות הלכאוריות לעניין ההליך הפלילי הנ"ל - ברם אין חולק כי בכל הקשור לכתב האישום הנוכחי קיימות ראיות לכאורה וכי המעשים והעבירות המיוחסים לו עתה נעברו לכאורה על ידו שעה שהוא עומד לדין - בב"מ"ש השלום בתל אביב - באישומי כזב ומירמה לפי חוק המע"מ.

5. אין חולק כאמור - כי המעשים והעבירות המיוחסים למשיב, היקפם והאינטנסיביות בה בוצעו משך שנתיים - מקימים בעניינו הן את עילת המעצר של המסוכנות מפני הישנות המעשים והעבירות והן מחמת החשש המתבקש מפני הימלטות מאימת הדין (ור' לעניין זה החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 8082/12 מיום 23.12.12).

גם בתסקיר המעצר מציינת קצינת המבחן כי:

"...היקף וחומרת העבירות המיוחסות לו, שני מעצרו הקודמים ותיאוריו ביחס להיקף החובות הקיים עדיין, אנו מתרשמים מקיומה של רמת סיכון לגביו".

עם זאת, התרשמה קצינת המבחן מאופיים הטוב של אשת המשיב, אחיו ושני חבריו - התרשמה כי הם "בעלי זיקה לאורח חיים נורמטיבי", כי תיארו את המשיב "...כאדם מוסרי ואמין וציינו אמונתם ביכולתו לכבדם ולהיענות לסמכות המפקחים במעצר בית".

מתוך כך - בא תסקיר המעצר בהמלצה לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בית בביתו שלו בפיקוח אשתו, אחיו ושני המפקחים הנוספים הנ"ל.

6. בניגוד למסקנת ביהמ"ש קמא - אינני מקבל המלצת שרות המבחן בתסקיר המעצר שכן המלצה זו אינה מאזנת כל עיקר בין עוצמת המסוכנות הנובעת מהמשיב דנן לבין ניתוח החלופה המוצעת והנמקותיה.

עם כל הכבוד להיות המפקחים המוצעים "בעלי זיקה לאורח חיים נורמטיבי" - עילות המעצר בעניין המשיב יסודן במסוכנות ההתמדה במירמה, בזיוף, בכזב ובגזילה שהמשיב עסק בהן, כמוכח לכאורה, באינטנסיביות בלתי פוסקת משך שנתיים תמימות מביתו שלו, מקום חלופת המעצר המוצעת (וגם לענין זה אפנה לדברים שנפסקו בבש"פ 8082/12 הנ"ל). לא ברור לחלוטין כיצד מסוכנות מוחשית זו הנטענת בגוף התסקיר תבוא לאיונה או לניטרולה שעה שיימצא לצידו, באותה הדירה, אחד מארבעת המפקחים המוצעים בתסקיר.

החלופה המוצעת גם אינה מספקת מענה כלשהו לעילות המעצר של החשש, הבלתי נמנע, מפני הימלטות המשיב מאימת הדין.

7. ביהמ"ש קמא ביסס החלטתו תוך אימוץ הנאמר בתסקיר המעצר ולפיו:

"להערכת שירות המבחן העבירות נשוא כתב האישום בוצעו לכאורה על רקע בעיות כלכליות אליהן נקלע המשיב במסגרת עסקיו על אף שלאורך השנים המשיב גילה יכולת הסתגלות למסגרות פורמליות ונורמטיביות ותיפקד כאזרח שומר חוק...". דא עקא - קצינת המבחן עצמה קובעת בתסקיר כי דווקא משום כך - וכמצוטט לעיל - "אנו מתרשמים מקיומה של רמת סיכון לגביו".

זאת ועוד.

אם אמנם התמיד המשיב, משך שנתיים תמימות, בארגון וביצוע פשעי המירמה, הזיוף והגזל בהיקף האמור ומתוך ה"מניע" הנ"ל, הרי שאותו "מניע" (קרי - הבעיות הכלכליות אליהן נקלע) שריר ותקף עתה כבעבר.

כפי שציינתי, מסקנות והמלצות תסקיר המעצר אינן מאוזנות כנדרש בעניין דנן ואימוצן על ידי ביהמ"ש קמא בהחלטתו נשוא ערר זה נמצא בעיני שגוי.

8. סיכומם של דברים, חלופת המעצר ותנאי הערובה כפי שנקבעו על ידי ביהמ"ש קמא אין בהם כדי להשיג את מטרת המעצר בשתי עילות המעצר הקיימות נגד המשיב.

ספק בעיני אם בעניינו של המשיב דנן תיסקן חלופת מעצר כלשהי שאינה מעצר של ממש.

אשר על כן, אני מחליט לקבל את הערר, ולבטל את החלטת בית משפט השלום, ואני מורה בזאת כי המשיב יעצר עד לתום ההליכים נגדו בת.פ. 42283-02-13 בבית המשפט השלום באשדוד.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ג, 21 מרץ 2013, במעמד ב"כ העוררת עו"ד הדס זהר ועו"ד סעיד, המשיב וב"כ עו"ד רויטל בן שבת.